

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว

วัชรชัยนันท์ เหล่าทัศน์*

กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย **, เสน่ห์ จุ้ยโต **, จุมพล นิมพานิช**

(วันรับบทความ: 3 มิถุนายน 2564/ วันแก้ไขบทความ: 19 สิงหาคม 2564/ วันตอบรับบทความ: 31 สิงหาคม 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา (1) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ (2) ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ และ (3) ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประชากร ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรของหน่วยภาครัฐ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 566,303 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ 400 คน ซึ่งคำนวณสูตรของทาร์ ยามาเน่ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 17 คน ซึ่งคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก แบบเฉพาะเจาะจง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ปัญหาของ การนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ การขาดแคลนงบประมาณ บุคลากรและทรัพยากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน และควบคุมโรคของประชาชน และระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปการปฏิบัติ, โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, จังหวัดสระแก้ว

* นักศึกษาปริญญาโท แผนกวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

** รองศาสตราจารย์ ดร., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Factors influencing policy implementation of Coronavirus disease 2019 (COVID-19): A case study of Sa Kaeo Province

Wachchainan Laotat^{*}

Kittipong Keatwatcharachai^{**}, Saneh Juito^{**}, Chumphon Nimphanit^{**}

(Received Date: June 3, 2021, Revised Date: August 19, 2021, Accepted Date: August 31, 2021)

Abstract

This research aims to study (1) factors influencing policy implementation of coronavirus disease 2019 (COVID-19) (2) problems related to policy implementation of coronavirus disease 2019 (COVID-19) and (3) the levels of policy implementation achievement of coronavirus disease 2019 (COVID-19). This study employed a mixed methods research comprising : quantitative and qualitative research. The quantitative approach was conducted through the population includes citizens and personnel of government agencies residing. In the are of Sa Kaeo province of 566,303 people, the sample size can be set to 400 people the sample size was calculated based on Taro Yamane's formula using a multistage sampling method. The qualitative research was conducted through in-depth interview with 17 key informants from government agencies in Sa Kaeo province. The key informants for interviews was selected based on a purposive sampling. The research instruments were questionnaires and interview questions. The statistics used for data analysis comprise: mean, standard deviation, analysis of variance, and multiple regression analysis The research revealed that factors influencing implementation policy implementation of *coronavirus disease 2019* are: clear and smart policy, sufficient resources and budget, the readiness of related staff, effective public information dissemination accompanied with public relations, the competency of government agencies, coordination of government agencies, support of volunteers and communities, and the good conditions of politics, economy, and society. The problems of policy implementation of *coronavirus disease 2019* are: lack of budget, insufficient personnel and resources non-compliance of measures related to the disease prevention and control as the levels of policy implementation achievement of *coronavirus disease 2019* in Sa-Kaeo province is at a high level in all areas of policy implementation.

Keywords: Policy Implementation, Coronavirus Disease 2019, Sa-Kaeo Province

^{*} Master's students Department of Public Administration Department of Management Science Sukhothai Thammathirat Open University

^{**} Associate Professor Dr., Sukhothai Thammathirat Open University

บทนำ

ในช่วงประมาณเดือนมกราคม พ.ศ.2563 ที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยได้พบการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีผลมาจากการที่นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนและประชาชนชาวไทย ที่เดินทางกลับมาจากเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ที่เป็นต้นกำเนิดของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยจากการสัมผัสการใช้ของร่วมกันหรือการไอ การจามระหว่างคนสู่คนประกอบกับในขณะนี้ยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรค และยังไม่มียาที่สามารถรักษาโรคได้โดยตรง จึงทำให้ผู้ที่ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลก จนทำให้องค์การอนามัยโลกต้องประกาศ ให้การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นการแพร่ระบาดครั้งใหญ่ ซึ่งในประเทศไทยเอง ได้เริ่มมีการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว อันเนื่องมาจากการปิดเมืองของกรุงเทพมหานคร และการที่มีประชาชนและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ติดเชื้อ ส่วนใหญ่ก็เกิดมาจากการสัมผัส และการอยู่รวมกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่น การติดเชื้อของประชาชน ที่สนามมวยลุมพินี ตลาดค้ากุ้งที่จังหวัดสมุทรสาคร สถาบันกวดวิชาทองหล่อ ชุมชนย่านคลองเตย สถาบันกวดวิชาขนาดใหญ่ ที่จังหวัดสงขลา สถาบันกวดวิชาในจังหวัดนครสวรรค์ งานจัดเลี้ยงของบริษัท ต่าง ๆ งานอบรม/สัมมนาต่าง ๆ งานประเพณีต่าง ๆ ที่มีการรวมกลุ่มของประชาชนเป็นจำนวนมาก ที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปยังพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย จึงทำให้รัฐบาลได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วราชอาณาจักร โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 ได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรสำหรับประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงให้มีผลบังคับใช้ควบคู่กันไป จนถึงปัจจุบัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปัจจุบันมีการติดเชื้อของประชาชนเพิ่มสูง ในทุก ๆ วัน ถึงแม้รัฐบาลได้มีการประกาศใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ก็ไม่สามารถที่จะควบคุมสถานการณ์ดังกล่าวได้ จึงทำให้มีประชาชนติดเชื้อมากกว่า 65,153 ราย ผู้ป่วยที่รักษาหายแล้วจำนวน 36,254 ราย ผู้ป่วยกำลังรักษา จำนวน 28,696 ราย และผู้ป่วยที่เสียชีวิต จำนวน 203 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2564 ที่มา: กรมควบคุมโรค, กระทรวงสาธารณสุข)

ผลจากการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นผลจากการนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ ในการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามนโยบายรัฐบาล รวมไปถึงการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว อันเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรีการให้ความช่วยเหลือ ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อาทิเช่น การป้องกันการแพร่ระบาดโดยการหยุดนำเชื้อเข้ามาจากต่างประเทศ โดยกำหนดให้ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยจะต้องมีใบรับรองแพทย์และต้องกักตัวเองเป็นเวลา 14 วัน ตามที่กฎหมายกำหนด การควบคุมการเดินทางของประชาชน จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ

ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ปัญหาของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ และระดับความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่ของจังหวัดสระแก้วมาเป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจากจังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดในภาคตะวันออกและเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ชายแดนเชื่อมต่อระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาที่มีการเดินทางเข้า – ออก ของประชาชนทั้งสองประเทศเป็นจำนวนมาก ผ่านทางจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนต่าง ๆ ในพื้นที่ของจังหวัดสระแก้ว ที่พบว่ามีอัตราของการเดินทางของประชาชนที่เข้า – ออกระหว่างสองประเทศ วันละไม่ต่ำกว่า 2,000 ราย ทั้งที่เป็นประชาชนชาวไทยและประชาชนชาวกัมพูชาที่มีการเดินทางไปมาหาสู่กันตลอดเวลา ประกอบกับจังหวัดสระแก้วเป็นอีกหนึ่งจังหวัดพรมแดนที่มีการติดต่อขายค้าตามแนวชายแดนการขนส่งสินค้าต่าง ๆ ของทั้งสองประเทศ การประกอบธุรกิจการค้าของประชาชนชาวไทยและประชาชนชาวกัมพูชาที่มีการติดต่ออยู่ตลอดเวลา การลงทุนค้าขายตามแนวชายแดน เป็นต้น และจังหวัดสระแก้วเป็นพื้นที่ที่สามารถเดินทางเชื่อมต่อไปยังภาคอีสานของประเทศไทยผ่านทางจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ ที่พบว่าจะมีประชาชนใช้เส้นทางของจังหวัดสระแก้วเป็นทางผ่านทางเพื่อเดินทางไปยังพื้นที่ต่าง ๆ อีกด้วย จึงทำให้จังหวัดสระแก้วเป็นพื้นที่เสี่ยงที่จะเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ง่าย ทั้งจากประชาชนที่เดินทางเข้า – ออกในพื้นที่จังหวัดสระแก้วทั้งประชาชนชาวไทยและประชาชนชาวกัมพูชาจึงส่งผลทำให้มีประชาชนที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเป็นจำนวนมาก อันเนื่องมาจากประชาชนที่เดินทางเข้าออกระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชาและประชาชนที่เดินทางกลับจากต่างจังหวัดเป็นจำนวนมาก จึงทำให้จังหวัดสระแก้วมีมาตรการในการเฝ้าระวังและการค้นหาผู้ที่เสี่ยงติดเชื้ออย่างเข้มข้นเพื่อป้องกันการติดเชื้อของประชาชน แต่การเฝ้าระวังดังกล่าวก็ไม่สามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ จึงทำให้จังหวัดสระแก้วมีประชาชนผู้ติดเชื้อมากกว่า 200 รายในปัจจุบัน จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
2. เพื่อศึกษาปัญหาของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
3. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 566,303 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรคำนวณของยามาเน (Taro Yamane) อ้างในรังสรรค์ ประเสริฐศรี (2561, น. 43) โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้วจำนวน 17 คน

2. ด้านเนื้อหา

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
- 2) เพื่อศึกษาปัญหาของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว
- 3) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนํานโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

3. ด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองสระแก้ว อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ และ อำเภอลองหาด

4. ด้านเวลา

ระหว่างวันที่ 16 ธันวาคม 2563 – 31 มกราคม 2564

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการนํานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

วรเดช จันทรศร (2554, น.16) ได้ให้ความหมายว่า การนํานโยบายไปปฏิบัติ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับองค์กรที่รับผิดชอบว่าสามารถนํานโยบายและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งมวลไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายที่ระบุไว้ได้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใด ความหมายดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การนํานโยบายไปปฏิบัติเป็นวิธีการแสวงหาแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงานโครงการให้ดีขึ้นนั่นเอง โดยเน้นถึงสมรรถนะขององค์กรในแต่ละด้านว่ามีมากน้อยเพียงใดในการที่จะผลักดันนโยบายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2543, น.446 – 474) อ้างในเสนห์ จุ้ยโต (2561, น.102 – 106) ได้ประมวลแนวคิดของนักวิชาการและนำเสนอตัวแบบการนํานโยบายไปปฏิบัติ ไว้ดังนี้

1. ตัวแบบสหองค์การในการนํานโยบายไปปฏิบัติ (Intergovernmental Policy Implementation Model) โดยให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างองค์การของรัฐที่มีผลต่อการนํานโยบายปฏิบัติ การวิเคราะห์การนํานโยบายไปปฏิบัติไม่ได้ต้องการเห็นการวัดผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน แต่เป้าหมายหลักต้องได้มาจากการอธิบายต่อเหตุการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายระดับชาติ และผลของนโยบายนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการนํานโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย มาตรฐานและทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารความ

การบังคับใช้กฎหมาย คุณลักษณะของหน่วยงานปฏิบัติ เงื่อนไขทางการเมือง และเงื่อนไขทางสังคม และเศรษฐกิจ และทัศนคติของผู้ปฏิบัติ

2. ตัวแบบกระจายอำนาจ (A Model of Decentralization Program Implementation Process) เป็นการให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจ โดยมีสมมติฐานว่า ผลการปฏิบัติงาน และผลกระทบจากการนำแผนงานไปปฏิบัติในระดับท้องถิ่น เป็นผลมาจากอิทธิพลของกลุ่มตัวแปร 4 กลุ่ม ได้แก่ เงื่อนไขสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ทรัพยากรองค์การ คุณลักษณะ และสมรรถนะของหน่วยงานผู้ปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

มยุรี อนุมานราชชน (2554, น.212 – 219) ได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิดของนักวิชาการ พร้อมทั้งได้นำเสนอว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ บางประการและปัจจัยเหล่านี้ควรเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่

1. สภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน
2. เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอ
3. การวางแผนการก่อนที่ต้องใช้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการการนำนโยบายปฏิบัติ
4. นโยบายที่มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีหลักสาเหตุและผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้
5. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์
6. ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาและระหว่างหน่วยงานอยู่ในระดับต่ำ
7. ความเข้าใจและความเห็นพ้องต้องกัน
8. การจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม
9. การติดต่อสื่อสารและประสานงาน
10. ผู้มีอำนาจในการนำนโยบายต้องได้รับการยอมรับอย่างแท้จริง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ บทความ วารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ จากห้องสมุดของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดตัวแบบสหองค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของสมบัติ อารังธัญวงศ์ (2543, น.446 – 474) อ้างในเสน่ห์ จัยโต (2561, น. 102 – 106) และปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ของมยุรี อนุมานราชชน (2554, น. 212 – 219) มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

วิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (mixed method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ประชากร ได้แก่ ประชาชนและบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 566,303 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยใช้สูตรคำนวณของยามาเน (Taro Yamane) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แบ่งประชากรของจังหวัดสระแก้ว ออกเป็นอำเภอ จากอำเภอออกเป็นตำบล จากตำบลออกเป็นหมู่บ้าน พร้อมกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการตามลำดับขั้นตอน และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ประชากร ได้แก่ บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จำนวน 17 คน ซึ่งกำหนดการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจง โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บโดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 17 คน และข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า จากข้อมูลที่ผู้วิจัยรวบรวมจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ กระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อม และผลกระทบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ บทความ วารสาร งานวิจัย การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (frequencies distribution) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic Mean) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (multiple regression) โดยวิธี Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การพรรณนาและวิเคราะห์ (descriptive and analytical) โดยยึดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าไว้ ซึ่งจะวิเคราะห์เรียบเรียงเป็นรายประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษาจังหวัดสระแก้ว” สามารถอธิบายผลการวิจัยได้ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย	3.76	0.81	มาก
2. ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย	3.48	0.90	ปานกลาง
3. ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร	3.60	0.94	มาก
4. ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	3.63	0.85	มาก
5. ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ	3.69	0.81	มาก
6. ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ	3.74	0.82	มาก
7. ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน	3.83	0.82	มาก
8. ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม	3.71	0.81	มาก
รวม	3.68	0.85	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ($\bar{X} = 3.83$) ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ($\bar{X} = 3.76$) ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.74$) ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ($\bar{X} = 3.71$) ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ($\bar{X} = 3.69$) ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.63$) ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ($\bar{X} = 3.60$) และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นของระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ของจังหวัดสระแก้ว

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านนโยบายรัฐบาล	3.70	0.86	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน	3.82	0.86	มาก
3. ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน	3.57	0.88	มาก
4. ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน	3.68	0.83	มาก
5. ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน	3.64	0.84	มาก
6. ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ	3.67	0.80	มาก
7. ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน	3.71	0.82	มาก
รวม	3.68	0.84	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.68) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 7 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ($\bar{X}$ = 3.82) ด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ($\bar{X}$ = 3.71) ด้านนโยบายรัฐบาล ($\bar{X}$ = 3.70) ด้านการเข้าถึงและการรับบริการของประชาชน ($\bar{X}$ = 3.68) ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ($\bar{X}$ = 3.67) ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ($\bar{X}$ = 3.64) และด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ($\bar{X}$ = 3.57) ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (multiple regression) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบาย การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

3.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านนโยบายของรัฐบาลที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ และด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย

3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบายด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์

3.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการเข้าถึงและการให้บริการของประชาชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบายด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชนด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

3.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ และด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ

3.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน และด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย

3.7 ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เรียงลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชน ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร และด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย ปัจจัยด้านมาตรฐานและความชัดเจนของนโยบายที่จังหวัดสระแก้วมีการกำหนดนโยบายของจังหวัดสระแก้วที่ชัดเจนส่งผลให้เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ด้านอาสาสมัครและชุมชน ที่อาสาสมัครต่าง ๆ และชุมชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนการป้องกันและควบคุมโรคตั้งแต่ในระดับหมู่บ้านที่มีการค้นหาและคัดกรองประชาชนอย่างใกล้ชิด รวมถึงการติดตามบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยงที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่หมู่บ้าน ปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชน ที่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วได้ให้ความใส่ใจต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้น และยังปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด และยังปฏิบัติตามเองตามประกาศของจังหวัดสระแก้วที่มีการขอความร่วมมือจากประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ปัจจัยด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ปัจจัยด้านการประสานความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชน ที่ทุกฝ่ายได้ให้ความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด มีการเฝ้าระวังและการติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่จังหวัดสระแก้วอย่างใกล้ชิด รวมถึงมีการประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งการปฏิบัติงานในทุกระดับที่แสดงถึงความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ปัจจัยด้านการเฝ้าระวังตามแนวชายแดนที่มีจังหวัดสระแก้วได้กำหนดมาตรการในการเข้า – ออกระหว่างราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชาตามจุดผ่านแดนถาวร และจุดผ่อนปรนต่าง ๆ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยและลดความเสี่ยงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร ที่มีการจัดอัตรากำลังของบุคลากรที่เตรียมพร้อมต่อการปฏิบัติงานและความพร้อมของบุคลากรที่มีความเต็มใจในการปฏิบัติงานและความทุ่มเทในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัด ปัจจัยด้านทรัพยากรและงบประมาณที่จังหวัดสระแก้วได้มีการจัดเตรียมสถานที่รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานและยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของจังหวัดสระแก้วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัญหาของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย การขาดแคลนงบประมาณต่าง ๆ และวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ ชุด PPE ถุงมือยาง เป็นต้น ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอ ที่ในช่วงแรกมีการกักตุนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว จึงทำให้บุคลากรทางการแพทย์และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุม โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าว การจัดเตรียมสถานที่ในการกักตัวของบุคคล ที่ไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ยังมีไม่เพียงพอ การลักลอบเข้าพื้นที่ของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ประกอบพื้นที่จังหวัดสระแก้วมีขนาดใหญ่จึงทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถตรวจสอบพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงจึงทำให้เกิดช่องว่างที่ส่งผลทำให้มีบุคคลต่าง ๆ ใช้ช่องทางดังกล่าวเดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แพร่กระจายไปในทุกพื้นที่ของประเทศไทย รัฐบาลควรมีการสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณการจัดสรรอัตราค่าจ้างบุคลากรให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค

ข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ในอนาคต รัฐบาลและจังหวัดสระแก้วควรมีการประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อสรุปผลการดำเนินงานและการถอดบทเรียนจากการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อปรับปรุงและการวางแผนการรองรับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในอนาคต รวมถึงการจัดเตรียมความพร้อมในเรื่องของ บุคลากร ทรัพยากรและงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานให้เพียงพอต่อความต้องการ

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความชัดเจนและมาตรฐานของนโยบาย เป็นการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย และนโยบายยังมีความเป็นมาตรฐานที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของสมบัติ อารังธัญวงศ์ (2543, น.446 – 474) อ่างในเสนห์ จุ้ยโต (2561, น. 102 – 106) ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างองค์การของรัฐที่มีผลต่อการนำนโยบายปฏิบัติ การวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ได้ต้องการเห็นการวัดผล การปฏิบัติงานตามแผนงาน แต่เป้าหมายหลักต้องได้มาจากการอธิบายต่อเหตุการณ์และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายระดับชาติ และผลของนโยบายนั้น ด้านทรัพยากรและงบประมาณของนโยบาย

เป็นการที่รัฐบาลได้สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณต่าง ๆ ที่ใช้ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้กับจังหวัดสระแก้ว และจังหวัดสระแก้วสามารถบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความคิดของรัฐกร กลิ่นอุบล. (2551) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ที่มองว่าปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล มีงบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาหมู่บ้าน ก็จะสามารถกระจายความเหมาะสมของงบประมาณให้เกิดความเท่าเทียมแก่ประชาชนและมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการพัฒนา ด้านบุคลากรและความพร้อมของบุคลากร เป็นเรื่องของการจัดสรรอัตรากำลังของบุคลากรที่มีความเหมาะสม มีการจัดเตรียมความพร้อมของบุคลากร การให้ความรู้ การปฏิบัติงานของบุคลากรที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานได้อย่างสะดวกรวดเร็ว การเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีการจัดเวรผลัดเปลี่ยนสำหรับบุคลากรที่สามารถปฏิบัติงานได้ตลอด 24 ชม. สอดคล้องกับความคิดของสุมาลี จุทอง (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย สำนักงานเขตบางกะปิ ที่กล่าวว่า การจัดสรรกำลังบุคลากรของสำนักงานเขตบางกะปิ ที่เป็นการจัดเตรียมเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ร่วมกับศูนย์บริการสาธารณสุข 35 หัวหมาก อาสาสมัครสาธารณสุข ในการค้นหาผู้ป่วยในพื้นที่ที่มีกิจกรรมการรวมตัวของประชาชนหมู่มา อาทิ ตลาด ชุมชน ท่าเรือ เป็นต้น โดยมีเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการสาธารณสุข 35 หัวหมาก เป็นผู้สอบสวนโรคและทำการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนได้รับทราบ รวมไปถึงการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่รับผิดชอบของเขตบางกะปิ ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ เป็นการที่จังหวัดสระแก้ว ได้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อจำนวนบุคคลที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง การประชาสัมพันธ์การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสระแก้วได้รับทราบ เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนและยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนอีกช่องทางหนึ่งด้วย สอดคล้องกับความคิดของ สุมาลี จุทอง (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย สำนักงานเขตบางกะปิ ที่กล่าวว่า ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ ที่สำนักงานเขตบางกะปิ ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์วิธีการควบคุมและป้องกันโรคให้แก่ประชาชนในพื้นที่ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยการลงพื้นที่ให้คำแนะนำ การแจกแผ่นพับ การติดป้ายประชาสัมพันธ์ไว้นิล และการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานเขตบางกะปิ และผ่านทางช่องทางต่าง ๆ เช่น FACEBOOK และ LINE เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ที่มีสื่ออยู่ในความรับผิดชอบ เช่น วิทยุชุมชน กลุ่มไลน์ชุมชน เป็นต้น ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ด้านสมรรถนะของหน่วยงานภาครัฐ ได้มีการกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในทุกระดับ การปรับปรุงโครงสร้างในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งยังมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงานที่มีการลดสาย

การบังคับบัญชาลงที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถกระทำได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความคิดของบพิธ รัตนบุรี (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (one stop service) ไปปฏิบัติศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ที่มองว่าปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติ เมื่อมองให้ภาพรวมจะพบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติทั้งในแง่มุมมองของ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ประชาชนผู้ขอรับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนนโยบาย จะมองว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (one stop service) ไปปฏิบัติ แต่หากได้พิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าศูนย์บริการจุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จ ของสำนักงานสายไหม มีความพร้อม มีศักยภาพ และประสบความสำเร็จในด้านการบริหารและการจัดทำแผนผังสำนักงาน ศูนย์บริการ ด้านการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทางการแพทย์ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ที่มีการประสานข้อมูลของผู้ป่วยที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ข้อมูลบุคคลที่เข้าข่ายการกักตัว ข้อมูลการรักษาผู้ป่วย การส่งต่อตัวผู้ป่วย เพื่อเข้ารับการรักษา และการประสานความร่วมมือต่าง ๆ ในการป้องกันและควบคุมโรคในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว รวมถึงการประสานความร่วมมือต่าง ๆ กับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ในการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนว่า จังหวัดสระแก้วสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของมยุรี อนุมานราชธน (2554, น. 212 – 219) ที่กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารและประสานงานอย่างเต็มที่ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการเป็นสิ่งที่จำเป็น การนำนโยบายปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบจะเกิดขึ้นได้ต้องมีระบบการจัดการที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่มีความขัดแย้งภายในองค์กร ด้านการสนับสนุนของอาสาสมัครและชุมชนเป็นเรื่องของความร่วมมือและการสนับสนุนการปฏิบัติงานทั้งในเรื่องการคัดกรองประชาชนในพื้นที่ของหมู่บ้าน การตั้งด่านคัดกรองประชาชนในหมู่บ้านและการปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และเป็นผู้ที่ส่งต่อข้อมูลต่าง ๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ในการติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ การคัดกรองประชาชน และการเฝ้าระวังประชาชนที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง รวมถึงการคัดกรองบุคคลที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง สอดคล้องกับความคิดของกิตติพร เนาว์สุวรรณ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความรุนแรงของโรคต่อบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในประเทศไทย ที่มองว่า อาสาสมัครมีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติงาน การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นอย่างมาก ที่เป็นกำลังหลักในการปฏิบัติงานในเบื้องต้น อาทิเช่น การเยี่ยมประชาชนตามบ้านเรือนของประชาชน การคัดกรองประชาชนโดยการวัดไข้ และการสอนและให้ความรู้แก่ประชาชน การติดตามการเข้าออกของกลุ่มเสี่ยง ตลอดจนการรายงานผลการดำเนินงานวันต่อวันเกี่ยวกับจำนวนผู้ที่เข้าข่ายกลุ่มเสี่ยง จำนวนผู้ป่วยติดเชื้อในพื้นที่ จึงทำให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีบทบาทในการรับรู้และดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนเป็นอย่างดีและด้านสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานต่าง ๆ ที่จะต้องมีฝ่ายการเมืองเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

และการประสานงานต่าง ๆ ที่คอยเชื่อมประสานระหว่างหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดสระแก้ว กับรัฐบาลหรือหน่วยงานในระดับกระทรวง และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นตัวแปรสำคัญ ในการปฏิบัติงานและส่งเสริมทำให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความคิดของ คชนอง พิณ (2556, น. 41 - 43) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติงานและการกำหนดนโยบายของรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของนโยบายด้วยสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยที่เป็นข้อจำกัดหรือเงื่อนไขของการกำหนดนโยบาย ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางการเมือง เป็นต้น ซึ่งผู้ที่กำหนดนโยบายจะต้องเข้าใจถึงสภาพแวดล้อมดังกล่าวด้วย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โครงสร้างของสังคม ค่านิยม ความเชื่อ ขนาดของประชากร สภาพภูมิศาสตร์ สถาบันทางสังคม สภาพแวดล้อมทางสังคม และระบบเศรษฐกิจของสังคมนั้นด้วย

ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของจังหวัดสระแก้ว ประกอบด้วย การขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หน้ากากอนามัย เจลแอลกอฮอล์ ชุด PPE ถุงมือต่าง ๆ เป็นต้น ที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่มีไม่เพียงพอ เนื่องจากในช่วงแรกมีการกักตุนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว จึงทำให้บุคลากรทางการแพทย์ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ดังกล่าว การจัดเตรียมสถานที่ในการกักตัวของบุคคลที่ไม่เหมาะสมและเพียงพอ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่ยังมีไม่เพียงพอ การลักลอบเข้าพื้นที่ของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงทำให้มีการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวทางช่องทางธรรมชาติต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เนื่องจากอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่ที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับความคิดของ วชิรินทร์ สุทธิชัย (2555) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มองว่า ด้านปัญหาและอุปสรรค เป็นเรื่องของความคิดเห็นของผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เห็นว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวมมหาวิทยาลัยราชภัฏมีปัญหาและอุปสรรคการสร้างคือ 1) งบประมาณไม่เพียงพอ 2) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ 3) ขาดแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่องแผนนโยบายหน่วยรัฐไม่ครอบคลุม รัฐบาลเปลี่ยนแปลงบ่อย ด้านความเข้าใจในทิศทางเป้าหมายและการปฏิบัติ ด้านความเอาใจจริงต่อวิธีการ และผลของการปฏิบัติ ติดตามผล ด้านการรายงานผล และประชาสัมพันธ์ ด้านงบประมาณ เนื่องจากมหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณในการบริหารจัดการค่อนข้างน้อย ต้องอาศัยงบรายได้ของตนเองจ้างอาจารย์เพื่อให้เพียงพอในการสอนนักศึกษาความร่วมมือจากบุคลากรและการวางแผนที่ไม่ชัดเจน การกระทำไม่สม่ำเสมอและต่อเนื่องทำให้บุคลากรขาดวินัยในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับความคิดของร้อยโทเกียรติศักดิ์ เศรษฐพินิจ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการนำนโยบายปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครปฐม ที่กล่าวว่า ข้อจำกัดด้านงบประมาณ 2) กฎระเบียบข้อบังคับที่เป็นปัญหา อุปสรรคต่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน 3) พนักงานมีทัศนคติเชิงลบต่อนโยบายใหม่ เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ระดับความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้ว ทั้ง 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบายของรัฐบาล ที่เป็นการกำหนดนโยบายที่มีความชัดเจนและเพียงพอ มีลักษณะเป็นแนวทางที่เข้าใจง่าย สามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสม สอดคล้องกับ แนวคิดของมยุรี อนุมานราชชน (2556, น. 6) ได้ที่ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่าหมายถึง กิจกรรม การกระทำของรัฐบาลและมติการเลือกตั้งสใจของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลได้ทำการตัดสินใจ และกำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อชี้้นำให้มีกิจกรรมการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ ในแต่ละเรื่องที่จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายในการป้องกันและควบคุมโรคดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นในการระงับยับยั้งการระบาดระลอกใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 ด้านการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของประชาชน ที่มีลักษณะของการเข้ามา มีบทบาทในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคที่ช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐในการดำเนินงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการคัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยง การกักตัวสำหรับประชาชนที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยง เป็นเวลา 14 วัน รวมถึงการให้ความร่วมมือของประชาชนแก่หน่วยงานภาครัฐในการปฏิบัติ ตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุข สอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัย เลาหวิเชียร (2544, น. 152) ที่มองว่า องค์การควรสร้างความรู้สึกและความสำคัญให้ผู้รับบริการในการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ต่าง ๆ ขององค์การ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย ด้านการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่เป็นเรื่องการที่หน่วยงานภาครัฐได้จัดเตรียม บริการต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และสามารถตอบสนองต่อความต้องการ ของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ คณอง พิลุน (2556, น. 4 – 7) ที่มองว่าการที่รัฐบาลนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นสามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของ ประชาชน ได้มากน้อยเพียงใด และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่ต้องการให้ รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือและพัฒนาชุมชนของตนเองให้เจริญยิ่งขึ้นยี้ ด้านการเข้าถึงและการให้บริการ ของประชาชนเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการให้บริการของประชาชน ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการสร้างบริการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันและประชาชนสามารถ เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลต่าง ๆ ได้ และสอดคล้องกับความคิดของศิริรินทร์ หล่อตระกูล (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นการพัฒนารูปแบบของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติงานในการพัฒนาด้านต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าถึงการให้บริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ด้านการพัฒนาคนและสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริม การท่องเที่ยว ด้านส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานที่เป็นการสร้างการให้บริการแก่ประชาชนที่ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการของ องค์การบริหารส่วนกาฬสินธุ์ได้ง่ายขึ้น ด้านความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เป็นการหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในการป้องกัน และควบคุมโรค ซึ่งเป็นการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันในการตรวจคัดกรองประชาชน

ที่เข้าข่ายเป็นกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเอง สอดคล้องกับความคิดของ วชิรินทร์ สุทธิชัย, 2555) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบาย มหาวิทยาลัยราชภัฏไปปฏิบัติ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มองว่า ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่มีส่วนสำคัญ ในการขับเคลื่อนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติทั้งในเรื่องของการสนับสนุนข้อมูลต่าง ๆ การสนับสนุนงบประมาณ การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ต่าง ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการที่จังหวัดสระแก้วได้กำหนดแนวทางในการประเมินผลเพื่อตรวจสอบตัวชี้วัด ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานว่าสามารถปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับใด และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว มีการประเมินผลเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน ของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ สอดคล้องแนวคิดของเจมส์ อี แอนเดอร์สัน (James E. Anderson) อ่างใน คณะนง พิรุน (2556, น. 93) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การประมาณการ การเปรียบเทียบผล การนำนโยบายไปปฏิบัติกับสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจกรรมนี้ เป็นกิจกรรมที่กระทำอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในทุกขั้นตอนนโยบาย และด้านการควบคุม และติดตามผลการดำเนินงาน เป็นการที่จังหวัดสระแก้วได้จัดทำระบบการควบคุมและติดตาม ผลการดำเนินงาน ทั้งในระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับอำเภอ และระดับจังหวัดที่มีการติดตาม การปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดจากผู้บริหารของจังหวัดสระแก้ว และมีการจัดการประชุมเพื่อติดตาม การปฏิบัติงานในทุกสัปดาห์ เพื่อเป็นการสะท้อนถึงผลการดำเนินงาน และปัญหาที่เกิดขึ้น จากการปฏิบัติงานเพื่อเป็นการแก้ไขและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสม และมีความสะดวก และรวดเร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการกำหนดมาตรการที่เข้มงวดในการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 เช่น การงดการเคลื่อนย้ายของประชาชน เป็นเวลา 1 - 3 เดือน เพื่อกำหนด มาตรการในเชิงรุกในการค้นหา และติดตามผู้ป่วยในชุมชนอย่างจริงจังในทุกพื้นที่
2. ควรมีการถอดบทเรียนจากการปฏิบัติงานของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 ในช่วงแรก เพื่อเป็นการสะท้อนปัญหา อุปสรรค วิธีการดำเนินการ ทรัพยากร และปัจจัยอื่น ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงและจัดทำเป็นแผนการดำเนินงานในการป้องกันและควบคุม ในระยะยาว
3. ควรมีการวางแผนในการปฏิบัติงานในระยะยาว การเตรียมความพร้อมและ พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การจัดเตรียมงบประมาณ และทรัพยากรที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และการลดจำนวนผู้ติดเชื้อให้น้อยลง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วกับจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดอื่น ๆ เพื่อนำแนวทางมาพัฒนาการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของจังหวัดสระแก้วให้ดีขึ้น
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปสู่การปฏิบัติ ที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน อาสาสมัครต่าง ๆ และการบูรณาการของชุมชน เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2564). *ข้อมูลผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019*. สืบค้นจาก <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php>
- กิตติพร เนาว์สุวรรณ. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความรุนแรงของโรคต่อบทบาทการดำเนินงานควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในประเทศไทย*. (ปริญญามหาบัณฑิต). วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสถาบันพระบรมราชชนก, สงขลา.
- คะนอง พิณ. (2556). *เอกสารประกอบการสอน วิชา 1302201 นโยบายสาธารณะและการวางแผน (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.มหาสารคาม: หจก.อภิชาติการพิมพ์.
- บพิตร รัตนบุรี. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการ จุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร*. (ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) (พัฒนาสังคม). คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.กรุงเทพมหานคร.
- มยุรี อนุมานราชธน. (2554). *นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมกมลการพิมพ์.
- _____. (2556). *นโยบาย Public Policy: แนวความคิด กระบวนการ และการวิเคราะห์และกำหนดนโยบายสาธารณะที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความเปรียบเทียบการแข่งขันให้กับประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กเปอร์เนต จำกัด.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2561). *ประมวลสาระชุดวิชาการเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ หน่วยที่ 1-7 (พิมพ์ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1)*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัฐกร กลิ่นอุบล. (2551). *ปัจจัยที่มีผลสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง*. (หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

- ร้อยโทเกียรติศักดิ์ เศรษฐพิณิจ. (2556). ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดนครปฐม. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). วิทยาลัย
บัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.
- วรเดช จันทรศร. (2554). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: หจก.
สหายบล็อกการพิมพ์จำกัด.
- วัชรินทร์ สุทธิชัย. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (ดุษฎีนิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพมหานคร.
- สุมาลี จุทอง. (2563). การจัดการภัยพิบัติโรคระบาดโควิด 19 ในพื้นที่ชุมชนริมคลองหัวหมากน้อย
สำนักงานเขตบางกะปิ. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
กรุงเทพมหานคร.
- เสน่ห์ จัยโต. (2561). กระแสใหม่การบริหารนโยบายสาธารณะเชิงยุทธศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 1).
นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุทัย เลาหิเชียร. (2541). รัฐประศาสนศาสตร์: ลักษณะวิชาและมิติต่าง ๆ (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีพี เอ็น เพรส.
- _____. (2544). การบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.